1879. VI. évfolyam. 243. szám. Debreczen, Csütörtök deczember 11

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési dij:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujutcza Jóna-ház 1704. szám alatt

A szédelgés politikája.

Debreczen, decz. 11.

A népámitás a legjövedelmezőbb üzlet. Kis és nagy gyermekek egyformán szeretik azt, ha hizelgnek nekik, ha csalogató mesékkel altatják el, ha vakon követik gyöngeségeiket, szeszélyeiket. Orlicé Rudolf, a ki lutriszámokkal szolgál a könnyenhivőknek, dusgazdag lesz az elámitott nép filléreiből. Az ellenzéki hirlapiró, ki képtelennél képtelenebb dolgokkal tömi tele szegény olvasója fejét, annál nagyobb közönségre számithat, mennél jobban elveti a sulykot. A nagy tömeg csillogó jelszavak után indul: Szabadság! Függetlenség! Sok pénz és kevés adó!

Ugyan ki nem szeretné azt? Ki nem óhajtana inkább jólétben uszni, mint szük viszonyok közt tengődni? Ki az, kinek szive melegen nem dobog hazája szabadságáért, függetlenségeért? Minden becsületes magyar ember örömest látná azt a boldog állapotot; de azért a ki komolyan gondolkozik, nem fog a politikai Orlicékhez fordulni, hogy mondják meg, mikép lehetne ternot nyerni egy csapással Magyarország számára. Mert a haza sorsát nem szabad lotteriára föltenni, hol ha nyerünk jó, ha vesztünk, hát fizeti az egész nép a bőrével.

A függetlenségi párt politikája pedig végeredményében ide megy ki. Vagy minden vagy semmi. A lassu épités nehéz munkája nincs mindenkinek inye szerint, a gondot, a fáradságot, a küzködést nem szereti minden ember, a szédelgés ösvénye gyorsabban eredményre vezet; csak merni kell s vagy győzünk — vagy elbukunk.

Ez az utóbbi vagy az, a mit nem igen gondolnak meg honfitársaink. Sokan követik a zászlót, mert azt hiszik, Magyarország jövő dicsőségét, boldogságát hirdeti lengése. Ha valaha gondolkoztak volna fölötte, talán észrevették volna, hogy a kik ma azt a zászlót lengetik, a kik egy nemzetet akarnak vezérelni, csak szánalmas karrikaturái az 1848-iki nagy napok hőseinek, gyarló gyönge emberkék, kik maguk sincsenek tisztában magukkal s bár a szilárd földön is botorkálnak, arra akarnak vállalkozni, hogy a magyar nemzetet egy talyigába ültetve, áttolják egy szál kötélen a szabadság paradicsomába.

Hát a kinek kedve van beleülni abba a talyigába, csak üljön be. A magyar nép nagyobb, gondolkozóbb része, reméljük, soha sem fog abba bele ülni, akármilyen szépen fölczifrázzák is a függetlenségi zászlókkal. A magyar nép gondolkozó része elég józan észszel bir azt megérteni, hogy egy nép függetlenségét, szabadságát, hatalmát csak a hosszas, fáradhatlan munkával szerzett jólét, anyagi és szellemi gyarapodás szerezheti meg. Van tér elég, a hol dolgozni lehet. A mily mértékben fog nőni a magyar nemzet vagyonossága és értelmi sulya, azon mértékben fog befolyása, hatalma, függetlensége is növekedni. Csak a lusták s a szédelgők hirdetik azt, hogy előbb meg kell szerezni Magyarország számára a függetlenség minden attributumát, azután majd . . . dolgozunk? De hogy dolgozunk! Azután majd hegyen völgyön szakadatlan dinomdánom lesz. Mi egyszerre akarunk szabadok és gazdagok lenni. A ki lassan vezet erre a czélra, azt megkövezzük; hanem a ki azzal biztat, hogy próbáljunk szerencsét a lutrin, azt dicsőitjük.

S ezt nevezik nálunk függetlenségi politikának.

— **A delegácziók** folyó hó 15-kára — keddre — fognak összehivatni. Az első két napot a megalakulás veendi igénybe, ez alatt pedig az osztrák reichsráth valószinüleg elintézi a véderő törvényjavaslatot is.

— **Főpapok tanácskozmánya.** A magyar püspöki kar vasárnap délután ismét tanácskozást tartott Simor bibornok primás elnöklete alatt. — A jövő hónapban tanácskozásba ül az illető szakminiszterrel legalább egy megyés püspök az itt-ott alkalmazott világi paptanárok tekintetéből, és valamennyi tanrend praelotusai s főnökei, hogy megállapodásra jussanak a paptanárok képzése- és és vizsgálatmódjára nézve.

— **A Hegyessy-ügy** A függetlenségi párt ujra összejött, és ujra semmit se határozott. Ugy látszik, előbb jól megrágják a körmüket.

— **A foederalisták és clericálisok** életjelt adnak magukról a Lajtán tul. A laybacni szlovén lapok állitólag 1200 krajnai választó által aláirt és Hohenwart grófhoz intézett föliratot tesznek közé, a melyben a Habsburgok történelmével ellenkezőnek mondják a centralismust és azt a kivánságukat fejezik ki, hogy a jelen többség uralma alatt, a mely ápolja Ausztria hatalmi állását, sikerüljön a tiszta hittel helyettesiteni a hitetlenséget és érvényesiteni a nemzetek egyenjogositásának elvét. A föliratküldöi köszönetet mondanak Hohenwartnak a válaszfeirat szerkesztéseért, a mely kielégité a népek kivánságait, végre szerencsét kivánnak neki a kapott rendhez.

Országgyülés.

— Képviselőház. —

Budapest, decz. 10.

Folytattatott a védelmi adóról szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Halász Bálint, Bessenyey Ernő és Vidliczkay József szóltak ellene, bár e két utóbbi, mint már az ellenzék több szónoka, szintén méltányosnak, igazságosnak tartja a törvényjavaslat alapeszméjét. Utánok Csanády Sándor állt föl, nem csekély mulatságot szerezve a háznak, melyet folytonos kaczagásra inditott dörgedelmes beszédével. Rákezdte, hogy Tisza Kálmán eladta az ország jogait. Elnök figyelmezteti szólót, hogy most nem a miniszterelnök személye van tárgyalás alatt, tessék a tárgyhoz szólni. Csanádynak azonban az mindegy, folytatja az átkos politika keserves kinját. A védelmi adó kiszivattyuzza a nemzet életerejét. Szóló nem szavazza meg, még akkor sem, ha a függetlenségi pártból alakul kormány. Felesel aztán az elnökkel s végül kijelenti, hogy a közös ügyek alapján még a mennyországba sem akar bejutni.

Nagy István a törvényjavaslat alapeszméjét helyesli, de jelen szerkezetében nem fogadja el.

Az általános vita berekesztetvén, Tisza Kálmán miniszterelnök szól röviden a javaslat mellett.

Molnár György előadó végül megczáfolja az ellenzéki szónokok azon ellenvetéseit, hogy a javaslat folytán bejövendő összegekből katonai alap teremtetik, melyet a kormány titkos czélokra fog felhasználni; hogy a pénz egyrésze a czéltól eltérőleg a kincstárba fog folyni; hogy a törvényjavaslatban foglalt arányok nem igazságosak, bármily lelkesedéssel bizonyitgatta is többi közt Mocsáry Lajos azt, hogy a besorozott katonák sorsa valóságos lakodalom, azoké pedig, kik hadmentességi dijat fizetnek, nyomoruság. Ajánlja a javaslatot elfogadásra.

A ház erre a javaslatot általánosságban elfogadta.

— **Az országgyülés** érdemleges tárgyalásai folyó hó 16-án elnapoltatnak s csak január elején fognak ujra felvétetni. Karácsony és ujév közt a képviselőház nem fog ülést tartani. A képviselőház szünetelése folyó hó 13-ától január 20 áig fog tartani.

— **A képviselőház pénzügyi bizottsága** tárgyalta a vallás és közoktatási minisztérium költségvetését. Népnevelési czélokra 840,000 frtot, vagyis százezer forinttal többet mint tavaly, kért a miniszter és szavazott meg a bizottság.

Tiszta bort a pohárba!

Debreczen, decz. 11. 1879.

(?) A belügyminiszter tegnapelőtt felelt az országszerte ismeretes svájczi esetre, a magyar borainknak meghamisitása tárgyában. A miniszter elmondta, hogy a legszorosabb vizsgálat vétetett foganatba; az illető svájczi borkereskedő czégtől mustrák vétettek s kiderült, hogy a hamisitott, festett borok pinczéje Promontoron van Pest mellett. A kellő eljárás foganatba vétetett. De a kormány ezzel nem érte be, hanem nyomára jövén, hogy bizonyos Fromm Antal borfestészet nyilvánosan árul, ez betiltatott. Mondja továbbá, hogy a kereskedelmi miniszterium utján is megtétettek az intézkedések, hogy hivatalos értesitést lehessen nyerni a külföldről, hogy minő czégeknek borainál tapasztaltatott hamisitás, hogy ezáltal a külföld az ide vonatkozó szigoru intézkedéseknek tudomására jövén, egyrészt a gyanus czégektől óvassék, másrészt ezen óvkodás ne az egész magyar borkivitelre terjesztessék ki, mi ránk nézve igen káros lenne.

Végül igéri, hogy ide vonatkozó tvjavaslat még az ülésszak folyamán lesz.

A miniszter válaszát a ház megnyugtató tudomásul vette.

Nem ártana itt, a hazában is, nagyobb ellenőrzés alá venni. Ez egyfelől egészségi, másfelől közgazdasági érdek. Ha Magyarországon sem lehet, akkor hol lehet hát tiszta, jó borhoz jutni?!

A Miskolcz-, Debreczen-, nagyváradi vasut.

Debreczen, 1879. decz. 10.

A Miskolcz-, Debreczen-nagyváradi vasut-vonal kiépitése tárgyában tartatott tegnap délután 3 órakor gyülés.

Jelen voltak: Simonffy Imre polgármester ur, Kovács Sándor, Gr. Csáky Tivadar, Királyi Pál, Dr. Kola, Lengyel Imre, Holländer Gyula, Sesztina Lajos és Balogh Mihály városi főmérnök urak.

Elnök Simonffy Imre polgármester ur, az ülést megnyitván, mindenekelőtt felolvassa a mult gyülés jegyzőkönyvét, mely szétküldés végett 200 példányban kinyomatott s melyben különösen a vidéki érdekelteknek az értekezletre való bevonása képezi a legfontosabb tételt.

Az eddigi számadások átvizsgálására Lengyel Imre, a város részéről Tóth József számvevő ur küldetik ki, kik a legközelebbi értekezlet elé terjesztik be jelentéseiket.

Az előleges költségek fedezésére a város tanácsa felkéretik, addig mig a hátralékban levő consortiumtól a követelések behajtatnak, hogy hatalmazza fel a keresk. bankot egy kisebb összeg előlegezésére.

Elnök kérdést intéz, hogy a kinyomott jegyzőkönyvek kiknek lennének szétküldendők. Mire a kereskedelmi bank a szétküldésre dijmentesen vállalkozik, mit az értekezlet szivesen fogad.

Gr. Csáky T. szükségesnek látja, hogy e jkv. az épitendő vonal mentén érdekelt és tekintélyesebb uraknak, községeknek kivétel nélkül küldessék meg. — Elfogadtatik s ezen kivül az egri káptalannak 10 példány küldése határoztatik el s megállapittatik azoknak névsora, kiknek a jegyzőköny megküldendő.

Legégetőbb szükségnek mutatkozik mindenekelőtt Böszörmény városának bevonása az értekezletbe, hogy ez a hadházi vasut kiépitésétől visszalépjen. És éppen e czélból Lengyel Imre ajánlja, hogy legelőbb csak a Miskolcz- debreczeni vasut épittessék ki, még pedig először is ennek a Debreczentől Böszörményig eső része.

Kovács Sándor pártolja ez inditványt.

Gr. Csáky Tivadar e tárgyat csak azután kivánná érinteni, ha az értekezlet már Böszörmény városával némi megállapodásra jutott. — Szerinte a Debreczen-böszörményi vasut a két város kis áldozatkészsége mellett már a jövő évben elkészülhet.

Lengyel Imre tökéletesen kétfelé véleményezi osztatni a Miskolcz-nagyváradi vonalat, mert mig a Miskolcz-debreczeni vonal létrejöttét biztosnak hiszi, addig szerinte a Várad-Debreczen vonal kiépitése kétségesnek látszik.

Kovács Sándor szintén e nézetet pártolja s épen azért az egész vonal költségének megállapitásán kivül egyik-egyik rész költségvetését külön-külön is kivánja megállapitani.

Gr. Csáky ismétli azon szükségességet, mely Böszörmény megnyerésében nyilvánul, azt tartja mindenekelőtt legszükségesebbnek és ezért egyelőre legkivánatosabb, hogy a vonal Debreczen és Böszörmény közt mihamarább épitessék ki. — A költségvetést az értekezlet felkérésére elkészíti s a legközelebbi értekezlet elé terjesztendi.

Ezzel az ülés azon határozattal ért véget, hogy a consortium azonnal tegye magát érintkezésbe Böszörmény várossal a kiépitendő vasut-vonal ügyében.

Az uj uzsora-törvényjavaslat.

A kormány által az uzsorakérdésben összehivott enquete javaslatai alapján már elkészült a törvényjavaslat. Négy fejezetből s összesen 25 §-ból áll.

Az első fejezet az uzsora vétségéről szól. A ki másnak szorult helyzetét, könnyelmüségét, izgatottságát, értelmi gyöngeségét vagy tapasztalatlanságát kizsákmányolva olyan föltételek mellett ad hitelt vagy egy régibb adósságra fizetési halasztást, mely a neki nyujtott anyagi előnyökhöz képest az adós vagy kezes gazdasági tönkrejutását okozni vagy előmozditani képes, az az uzsora vétségét követi el s hat hónapig terjedhető börtönnel vagy 100—2000 frt birsággal fenyittetik. Ismételt elitélés esetén vagy ha az illető üzletszerüen üzi az uzsorát, a büntetés egész két évi fogság lehet, melyhez mellékbüntetésül egész 4000 frtig menő pénzbirság mondható ki. Ezenkivül a külföldi az országból, a magyar állampolgár azon községből, melyben uzsoráskodik, ha nem oda való illetőségü, kiutasitható.

Ugyancsak az emlitett büntetés sujthatja azt, a ki uzsoraköveteléseket megszerez s azokat vagy a saját neve alatt vagy más név alatt érvényesiteni próbálja. Midőn a fenyitő biró a hitelezőt elitéli, egyszersmind az uzsoraügyletet is érvénytelennek kell nyilvánitania, A semmisnek nyilvánitott jogügyletből a hitelezőnek megmaradott jogok következőleg állapitandók meg: A hitelező a tényleg adott kölcsönt s az érte járó 5%-t visszakövetelheti s ez összeg erejéig netalán zálogjoga is érvényben marad. A kárositott fel panaszára a büntudi eljárás a fenyitő biró által akkor is megindítandó, ha a királyi ügyész maga nem emel vádat. A fenyitő biró megkeresésére a polgári biró a kérdéses jogügyletből származó végrehajtást felfüggeszteni köteles, mig meg nincs allapitva: uzsoraügyletről van-e szó vagy nem.

A második fejezet a hitelnyujtás körüli tiltott kezességi módokat taglalja. A ki becsület, becsületszó vagy más hasonló kifejezésekkel szóban vagy irásban biztositott olyan igéretet fogad el, mely egy adósság megfizetésére vonatkozik s a ki azt az adós ellen bármiképen fölhasználja, az kihágást követ el s a járásbiró által 100—1000 frtig terjedhető birsággal vagy megfelelő fogsággal fenyittetik. Ha az ügylet uzsoraügylet, a büntetés még nagyobb. Hasonló büntetés éri azt, a ki ily igérettel biztositott követelést megszerez és érvényesit vagy érvényesittet.

A harmadik fejezet a kamatokról szól. A kölcsönszerződésben mindig világosan „egy évre“ szavakkal megjelölendő, mennyi kamat esik az illető tőke után egy évre. Ha ez kitéve nincs, a kikötött kamat mindig csak az egész évre értendő. Ha a hitelező a kamatokat a kölcsön adott tőke összegéig hagyja biróí megintés nélkül fölnőni, elveszti a jogot, hogy a tőke után további kamatot követelhessen. Kamatok kamatai sohasem fogadhatók el.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Az anya.

— Rajz. —

(Folyt. és vége.)

A szegény asszony sohajt, hevesen szivéhez öleli a gyermeket s a mint most föltekint, piliantása oly vad, lázas, fenyegető.

— Gazdag kegyed? — kérdezi tompán mormogva.

— Ej istenem! — viszonzá a szatócsné félig meghökkenve, félig mosolyogva, — hiszen ha gazdag volnék, nem mérnék itt sót, paprikát, babot, lencsét s nem lesném hajnaltól késő estig a vevőket.

A szegény asszony a sarokban ismét sóhajtott.

— Azok a boltosék itt a szögleten gazdagok ugy e?

— Meghiszem azt, kiáltott föl a szatócsné összecsapva kezeit, már a második kétemeletes házat épitetik.

— És nincs semmi gyermekök?

— Nincs; de azoknak nem is kell, hacsak aranyból nem volna, hogy el lehetne adni. Az isten tudja, hová kell küldeni a gyerekeket, ámbár néha vissza is veszi. De hát tudja jó asszony, a hogy az imádságban szoktuk mondani, — legyen meg szent akarata!

Megint vevők jöttek s a szatócsné megint el volt foglalva egy darabig. A szegény nő azalatt rongyos kendőbe pólyált kisdedét ringatta ölében s halkan, tompán mormogta maga elé:

— Az isten tudja, hová kell küldeni a gyerekeket.

A fekete kendőt most még jobban arczára huzta s egészen elfödte szemeit. Lassan fölállt s csaknem tántorgott, a mint előbbre lépett.

— Rosszul lett? Beteg? — kérdezte a megrettent szatócsné.

— Nem . . . nem . . . köszönöm . . . már jobban érzem magam.

— De hát hová akar menni? Üljön le... Mindjárt elejti azt a gyereket . . . Adja inkább ide.

S a jószivü szatócsné ölébe vette a kisdedet és gyöngéden ringatni kezdte.

— Köszönöm — rebegé az anya s minden hang oly rekedten, tompán, töredezve jött ki ajkán. Még egy kis . . . utam volna . . . Valahová kellene mennem . . . és igazán olyan gyöngének érzem magamat . . . ha kegyed addig szives volna . . .

Itt egészen elakadt s a szatócsnénak kelle őt kisegitni:

— Mit édes jó asszony? a kicsikét addig itt tartani? . . . Szivesen, nagyon szivesen, ha nem messze megy.

— Nem, nem messze.

— No hát ugy csak hagyja addig itt ezt a kis angyalt, — viszonozza mosolyogva a szatócsné.

Az anya lehajol gyermekére, hevesen megcsókolja és ugy látszik, mintha ezt az egy csókot nem is tartaná elégnek; de akkor hirtelen felemeli fejét, elfordul és kisiet.

— Mindjárt visszajövök, — susogja az ajtóból.

De nem tekint hátra s egész magaviselete oly különös, hogy a szatócsné bámulva néz utána. Látja, hogy az ajtó előtt egy pillanatig megáll, mintha habozna, vajjon ne forduljon-e vissza, aztán tántorgó léptekkel tovább megy; hanem arczát nem láthatni, mert az nincs soha a bolt felé fordulva. Nemsokára egészen eltűnik az idegen nő.

— Ne sirj, ne sirj, kicsike, csititja a szatócsné a gyermeket, mindjárt itt lesz mamád.

S a csecsemő, mintha értené a nyájas, vigasztaló szavakat, csakugyan elhallgat s édesden elalszik a ringató karok közt.

— No lám, gondolja a szatócsné mosolyogva, nem is hittem volna, hogy ilyen jó dajka legyek, pedig hát régen volt már, mikor gyermeket ringattam . . . régen . . . régen!

S a mint arra a rég elmult időre gondol, a mosoly melié köny szökik szemébe.

Kendőkből ágyat vet az alvó gyermeknek s lefekteti őt egy nagy üres kosárba.

— Milyen kedves, szép kis fiu, szól megállva előtte.

S egy pillanatig ugy rémlik neki, mintha egyszerre visszafelé fordiltná valami láthatatlan hatalom az idő kerekét s mintha sok, sok év suhanna át egy percz alatt fejeik fölött és mintha az a másik gyermek feküdnék itt, az a másik, kit oly régóta elvesztett a jó anya.

— Sándor! susogja egy gyöngéd ajk s egy áldó kéz terjeszkedik ki a kisded fölött, egy vörös, munkától megdurvult, becsületes anyai kéz.

Egy boldogtalan, nagyon boldogtalan nő siet azalatt utczáról utczára, mélyen szemébe huzva szinehagyott, kopott fekete kendőjét. Neha reszketve, tántorogva meg-megáll, körültekint, mintha attól félne, hogy üldözik, aztán megint gyorsan tovább iramodik. Nem tudja, hová megy, csak megy, megy. Szeretne kimenni a világból.

Ah! igen, azt szeretné. Oda menni, hol nincs már fájdalom, nincs gond, nincs keserüség, nincs mardosó önvád, nincs semmi szenvedés, oda, hol kihül a lázongó szív és mindnyájan csendesen fekszenek a hideg föld alatt.

Ugy szeretett volna meghalni, elveszni, megsemmisülni, ugy szerette volna, ha reá szakadnának ezek a nagy házak és eltemetnék őt omladékaik alá, ha megnyilnék lábai előtt valami mélység és elnyelné őt. Oly határtalan nyomorultnak érzi magát.

— Gyermekem! gyermekem! susogja mindegyre lázasabban.

Ugy érzi, mintha szivének minden hurja utána szakadna.

Megfordul, hogy visszatér.

— Nem! nem hagylak, kedves egyetlen kincsem! zokogja kezeit tördelve.

Hanem akkor eszébe jutnak a többiek, kik még otthonn vannak s a kenyérre várnak és egy kérlelhetlen hang fülébe kiáltja:

— Válaszsz! . . : Azok vagy ez?

És lát maga előtt egy sápadt rémet, mintha a földből emelkedett volna föl egyszerre: éhség a neve. És ujra hallja azt a kérlelhetlen rettenetes hangot:

— Válaszsz!

Lehorgasztja fejét s remegő, sietős léptekkel megy át az utczákon, de most már tudja, hova megy. A gyárba megy, hol estig dolgozik. — A gyermekek otthonn várnak a kenyérre.

A jószivü szatócsné aközben altatja, ringatja a kicsikét. — Már delet harangoznak s a szegény asszony mégsem jön gyermekéért.

— Ej istenem! talán valami baja esett? töpreng a szatócsné.

Hanem férje, ki megérkezett, másképen fogja föl a dolgot.

— Megcsalt a bestia s itt hagyta a nyakadon a gyereket.

A szatócsné nem birja elhinni. Mikor elmulik a délután s eljön az este, még akkor sem birja elhinni.

— Hát csakugyan igaz volna? . . . Csakugyan? mormogja hitetlenül.

De ugy látszik, hogy csakugyan igaz.

— Tüzes rostélyon kellene megsütni az olyan lelketlen anyát, dörmögi a szatócsné férje.

De az asszony nem szól semmit, csak lehajol a siró gyermekhez s miközben egy kis tejet próbál szájába önteni, azt suttogja neki:

— Ne sirj kicsikém, ne sirj, anyád leszek én.

Künn a hideg éjben egy női alak áll az ablak előtt s belesni igyekszik; de semmit sem láthat, mert a belső fatáblák be vannak téve. — Hanem azért sokáig ott áll, nagyon sokáig. Fagyos szél fuj, hideg eső kezdi verdesni orczáját, egészen átázik, hanem azért még mindig ott áll, dideregve, reszketve, szemeit mereven a bezárt ablakra függesztve.

És aztán még sok éjjel megjelenik ott az ablak előtt s a falra hajtva fejét, remegve hallgatózik minden hangra s ha néha ugy rémlik neki, mintha gyermeksirást hallana, megerednek könnyei és keservesen zokog, de ha valakit lát közeledni, megriadva fut tova.

Vértesi Arnold.

A negyedik fejezet a korcsmahitelről szól. A vendéglőkben, korcsmákban vagy más italmérő helyiségekben az ivott szeszes italokért támadt követelések be nem pörölhetők, ha az adós régibb efféle adósságait meg nem fizette, mielőtt további szeszes italok fogyasztásával uj adósságot csinál. Az ilyen követelések tárgyában létesült zálog- vagy kezességi szerződések semmisek és érvénytelenek. A ki e határozatokat álüzletekkel akarja kijátszani vagy váltót irat alá az adóssal, azt a járásbiró 200 frtig terjedhető birsággal fenyitheti. A törvény e fejezete minden vendéglőben és korcsmában magyar s az illető községben divó más nyelven kiteendő.

Széchenyi István naplójából.

(A m. tud. akademia decz. 9-iki ülésén.)

Zichy Antal Széchenyi István gróf nagyérdekü naplójából olvasott föl ismét nehány töredéket.

A fölolvasott naplótöredékek Széchenyit, mint ember barátot mutatják be s az 1820—1830-ig terjedő időszakra, vagyis nemzeti ébredésünk korára esnek.

Széchenyi azon kérdést veti fel: vajjon szabad ország-e Magyarország s azt feleli: „Istenemre nem! A nemes ember szabad, de a paraszt szolga." Vizsgálja aztán a nemesek s a jobbagyság társadalmi állását s azt találja, hogy mig a jobbágyság fizeti a közterheket s tartja fenn adójával a hadsereget, addig a nemes ember fecseg s pipázik. Kutatja, hogy minő foglalkozást kellene a magyarnak folytatni s azt találja, hogy a magyarban hiányzik az ösztön a kedves, biztos foglalkozásra. Felveti azon kérdést: nem volna-e szükség javitásokat tenni s nem volna-e Ausztriában javitani való? Sürgeti a lóverseny ügyét s herczeg Eszterházy Pált ez ügy támogatására levében megkeresi.

Talán egyik legérdekesebb jegyzete az, melyet akkor irt naplójába, midőn az 1825-ki országgyülésen egy évi jövedelmét felajánlotta az akadémia alapitására. E tényt igy végzé be: „November 3. Kerületi ülésben beszéltem és minden honfitársamat ellenségemmé tettem." Magánál az akadémia szervezésénél csak a legnagyobb erőfeszitéssel birta kivinni, hogy két osztály, nyelvmivelő és terjesztő alakittassék.

Az országgyülésre, a pártokra, a nemességre éles megjegyzéseket tesz. Az 1825-ki országgyülés decz. 3-ki kerületi ülésében a kir. leirat felolvasása után a napirend fölött vitatkoztak, Széchenyi e gyülésről ezt jegyzé meg: „Minden ember rendet akar csinálni, azért nincs rend." Nehány héttel később ezt jegyzete meg: „Megijedtem, hogy annyi fiatal ember oly felületesen bele mer beszélni. Az olcsó dicsőség utáni kapkodás megdöbbentett. Egyik fél az udvarhoz, másik az ellenzékhez szit, de egyik sem tiszta." Egy másik helyen azt mondja a magyar mágnásokról: „nem érdemlik meg a szabadságot." Érdekkel bir eme feljegyzése is: „Hallom, hogy Bécsben a császárnál 12 felsőházi és 30 alsóházi tagnak folyamodása fekszik. Aranykulcsot, kamarásságot stb. kérnek. Nyomoruság!" Nem szerette a heves ellenzékiséget, de a maga rendszerében bizott és remélte, hogy czélhoz fog vezetni. Erre vonatkozik eme jegyzete: „Metternich rendszerének, halálával vege lesz; az enyem, halálom után fogja kezdetét venni."

Magas *idealismusát jellemzi, hogy* magában, csendesen az erkölcsi müvelődés tökéletesbitésén gondolkozott. Saját énjének ellenőrzésére a Franklin-féle tabellákat használta, ezek rovatait egy haláifej nyitotta meg, mi valószinüleg a memento mori-t jelenté. E tabellák eredetileg csak 13 rovatot tartalmaztak s Széchenyi később egy barátja figyelmeztetésére még az „alázatosságnak" s a „szerény segnek" is nyitott rovatot.

Többi rovatainak czimei a következők: Silence. Ordre. Resolution. Économie. Travail. Sincerité. Justice. Moderation. Proprieté. Tranquillité. Réligion. Charité, Le monde. Minden hő végén összeszámitotta az eredményt.

A szinész-kongresszusról.

Budapest, 1879. decz. 10.

Tegnapi tudósitásunkat a congresszusról a napi renddel való áttérésnél hagytuk el. Napirenden volt a központi igazgatótanácsjelentése. Nevezetesb részei ezek: Az utóbbi congresszus a tanácsra bizta **I-ször** a szini kerületekre való fölosztás keresztül vitelét. A közp. igazg. tanács okt. 1-től csupán azon 29 igazgatónak, kik bemutatták a saját magok által választott kerületi anyavárosok helyhatósági engedélyét.

A II. pontra vonatkozólag a jelentés kifejti, hogy a nemzeti szinház igazgatóságához benyujtotta a közp. igszgatóság a vidéki szinészet kérelmét az iránt, hogy a külföldi szinmüiróktól müveiket oly kép szerezné meg, hogy azokat a vidéki szinigazgatók jogdij nélkül adhassák.

A nemzeti szinház igazgatósága közben járt. —

A III-ik pont a szinlapi bélyeget, illetőleg ennek átalányban fizetését illeti, melynek tárgyában a megkeresett pénzügyminisztérium megnyugtatólag nyilatkozott.

A IV-ik pont a nyugdijra vonatkozik. Nyugdijakra az igazgatóság eddig 114 frt 85 krt utalványozott ki. Az intézetnek eddig már 969 tagja van.

Bemutatták a nyugdijintézet és segélyegylet költségvetését.

A szinikerületek feloszlatására nézve abban történt megállapodás, hogy a jövő nyáron rendkivüli közgyülés tartassék, mely az e kérdésben előterjesztett inditvány felett döntени lesz hivatva. Inditvány tétetett továbbá hogy a nagygyülések jövőre ne csak Budapesten, hanem a vidéken is tartassanak. Hosszas vita után az inditvány elvettetett.

Készületek a czár élete ellen.

— A moszkvai bombalövők. —

Ez év szeptember havában egy elegansul öltözött, Samarski nevü fiatal ember megvette Moszkva város egyik negyedében közel az Andronyev-zárdához, egyikét azon házaknak, melyek a vaspályavonal mentében fekszenek, 2500 rubelért, anélkül, hogy az ár megállapitásánál alkudozott volna. A szerződés megkötése után a vevő két fiatal nővel és még három más férfival beköltözött a házba bebutorozta, a falra szent képeket, továbbá II. Sándor czár, a czár és a nagyherczegek arczképeit függeszté. Ezenkivül több keresztet akasztott a falakra, mindenik alatt egy kis olajmécscsel. Mindez elég volt arra, hogy az ujonnan beköltözötteket a szomszédok jámbor, ájtatos embereknek higyjék.

A ház mögött volt egy pajta, mely a moszkvakurski vaspálya töltésétől körülbelől 22 öl távolságra lehetett. E pajtában ástak ez ifjak egy nyolcz láb mély gödröt, melyet egy 22 ölnyi csatornával összekötöttek a vaspálya töltésével.

A csatorna belseje háromszög alaku, négy láb magas és sok helyen téglákkal volt kirakva. A vasuttöltés alatt nagyobb üregben helyezték el a robbanó szereket. Ezeket sodronyokkal kötötték össze a pajtában levő villamos telepekkel. A töltés ott oly magas volt, hogy a pajtából látni lehetett az elhaladó vonatokat és akármelyik vonat alatt föl lehetett robbantani az aknát, amint hogy ugy is történt. A merénylet hőse 20 éves, fiatal ember.

*

— (Kilátás ujabb merényletre Szt.-Pétervárt.) A mint irják, a muszka fővárosba, a czár téli palotáját erősen őrzik; attól félnek, hogy alá van aknázva. A napokban ugyanis nagyobb mennyiségü dynamitot találtak ott, a földbe ásva. A czárt ideges láz gyötri napok óta. Háló termét saját kezüleg zárja be esténként, éjjente folytonosan 4 őrdista áll őrt mellette. Mindenki iránt bizalmatlan. Azt is rebesgetik, hogy a czár közelebb Livádiában tartózkodása alkalmával az összeesküvők egyike három napig volt közelében, a nélkül, hogy gyanitották volna.

Külföldi szemle.

— **A montenegróiak okkupatiója sok vérbe kerül.** Emlitettük már, hogy véres csata folyt Velika mellett, a montenegróiak és albánok közt. A montenegróiak voltak a győztesek. Az albánok 1000 halottat vesztettek, ha igaz. A montenegróiak eddig 100 halottat és 100 sebesültet vallottak be. Az izgatottság Plava és Gusinjében mindinkább fokozódik, felfegyverzett albán csapatok minden nap érkeznek oda. A emény, hogy ezen helységeket békében lehessen okkupálni, teljesen elveszett. Mint hirlik, a liga követei Muktár pasa elébe mentek őt a további előnyomulástól visszatartani.

— **Kilátás háborura Angliában.** Közép-Ázsiában jövő tavaszszal aligha nem fog angol-orosz háboru kitörni, Anglia elhatározta volna a tavasz kezdetével a Balami szorosban most épülő vasut befejezése után, Heratba 10,000 katonából álló csapatot küldeni és azokkal ezen várost megerősittetni. A turkmenek az oroszok ellen ezen csapatok által fegyverrekkel fognak elláttatni.

— **A Franczia kormány s a bizalmisorozat.** E hó 5-én, kényszeritette Waddington a képviselőházat, hogy szint valljon. A kormányelnök nyilatkozatára bizalmat szavazott a ház. A szavazás eredménye a következő: Waddington politikáját helyeselte. Az 221 képviselő. 97 pedig ellenezte. Az utóbbiak közül 8 tagja a balpártnak.

— **Az uj spanyol miniszterium** már meg alakult. Elnök: Carovas del Castillo, külügyminiszter: Terenoz, pénzügyminiszter: Orovia, hadügyminiszter: Polo, igazságügyminiszter: Bugallul, belügyminiszter: Robledo, gyarmatminiszter: Elduayen.

— **Külföldi rövid hirek.** Planquette a „Kornevilli harangok" szerzője uj operetteje „Le regiment qui passe", január elején kerül szinre a párisi Renaissance-szinházban. — Berlinben sokan megnézik Luther Márton jegygyürüjét, melyet Bora Katalin 1525. jun. 13-án adott neki s mely most Rothe ékszerész tulajdona. — A török vasutak igazgatósága székhelyének Bécsbe leendő áthelyezését a szultán megengedte. — A porosz kormány ezerkétszáz márkát engedélyezett a Spohr-emlékre. — Párisi bankházak e napokban tizenöt milliónyi magyar aranyjáradékot vettek át a magyar kormánytól. — Beust gróf családja nagy veszedelemben forgott e hó 6-án. Azon vonaton, melyet Bondynál szerencsétlenség ért, voltak Beust gróf neje, leánya és ifja is, szerencsére azonban bajuk nem történt. — Eugénia excsászárné, mint a „Gaulois" irja, Spanyolországból nem tér vissza Angliába, hanem végrehajtja régebbi tervét s a zulu földre utazik.

Napi hirek.

— **Meghivás.** A „debreczeni szabadelvü kör"-nek, a „Bika" szállodában folyó 1879-ik évi deczember hó 14-ik napján — vasárnap — délután 5 órakor tartandó tisztujitó, — valamint az azt megelőző szombaton t. i. deczember 13-an d. u. 5 órakor ugyonott tartandó értekezletre a párt tagjai tisztelettel meghivatnak. Debreczen, 1879. nov. 14. Az elnökség.

— **Közgyülés.** A debreczeni ref. egyház tanácsa f. év és hó 12-én d. u. 3 órakor a gazd. elnök választás tárgyában ülést tart.

— **Személyi hir.** Joly ezredes a 39. gyalogezred térparancsnoka jelenleg városunkban időzik s a kiképzett rekruták vizsgálását tartja meg.

— **A főmérnök ur figyelmébe.** Jó volna talán ha a mérnöki hivatal a nvárad-utczai furott kut javitása alkalmával a szekér utra bányt földhalmokat a közlekedés érdekében eltakaritttatná és a nvárad-utczai kanálisok tisztittatását, mely a közlekedést szintén nagymérvben akadályozza, szintén mihamarabb bevégeztetné. (Beküldetett.)

— **Közvacsora.** Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy a f. évi deczember hó 4-kén megtartott közvacsora részletes számadását nyilvánosságra hozni csak akkor tudom, ha a gyüjtőivek hozzám mind befolytak. Remélem, hogy a gyüjtőivek e napokban már birtokomban lesznek, a mikor is a számadást közölni — késni nem fogok. Haszon lesz, habár nem megközelitő a mult éviekhez; de ily szük időben ezt az áldozatot, melyet a hálás közönség a nőegyletnek ezuttal is hozott, legnagyobb tisztelettel vette Márton László, a nőegylet pénztárnoka.

— **Felolvasás.** A keresk. ifjak önképző körének helyiségében holnap este ismét felolvasás lesz. Fábián L. Mór a ker. szakiskola r. tanára a „légről" tart értekezletet.

— **A korcsolyázó egyiet** a legközelebbi vasárnapon nyitja meg ünnepélyesen az egylet helyiségét. Lesz zene, lampion s más apróságok. — A bővebb felvilágositást az egylet falragaszok utján fogja tudatni. Megemlitjük, hogy a jeget naponkint öntözik s megteszik a kellő intézkedéseket, hogy a jég ellen semmi kifogás ne lehessen.

— **Esküvő.** Salzmann Lajos helybeli ismert kereskedő tegnap tartotta esküvőjét Goldhammer böszörményi földbirtokos kedves leányával Ellával Böszörményben. A helybeli fiatalság közül igen sokan átrándultak a jókedvben lefolyt lakodalomra.

— **Szinházunkban** a jövő vasárnap Szigligeti rég nem adott **„Árgyil és Tündér Ilona"** czimü nagy látványos szinmüve kerül szinre. Nagyon helyesen teszi az igazgatóság, hogy ezeket a fényesen kiállitott látványosságokat lassanként ismét feleleveniti, mert ezek sohasem tévesztik el hatásukat.

— **A debreczeni iparos ifjuság** önképző és betegsegélyző egyletének helyiségében Dr. Schwarczer Viktor gazdasági intézeti tanár ur a folyó hó 14-én vasárnap délután 5 órakor előadási sorozatát megkezdendi. Az első előadás képezni fogja a bevezetést, melyben előadó a **„tüzelésről"** fog igen érdekes mutatványokat a jelenlevőknek bemutatni. Felhivatik a t. közönség, az iparosztály, mint szintén az iparos ifjuság egyletének tagjai, hogy ezen népszerü előadásra a jelzett időben az egylet csapó utczai helyiségében minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

— **Ma délelőtt** tizenegy órakor hitelesittetett a tegnap tartott városi közgyülés jegyzőkönyve.

— **Hirdetés.** A magyar királyi földm. ipar és kereskedelemügyi miniszteriumnak 29897. sz. a. kelt rendelete nyomán, közhirré tétetik, hogy a phylloxera szőlő pusztitó rovarbehurczolása megakadályozása szempontjából a külföldi államok részéről alkotott óvintézkedések folytán Németországba a szőlőtő összes alkatrészeinek bevétele el lévén tiltva, oda szőlő gyümölcs csak ugy vitethetik be, ha nem szőlő levelekbe van csomagolva. Debreczen, 1879. deczember 5. Debreczen város kapitányi hivatala.

— **A „Hungária"** kávéházi helyiségében ma czigányzene közreműködése mellett theaestély tartatik.

— **Baleset korcsolyázás közben.** Folyó hó 2-án Bessenyey Mihály birtokán Erdő-Gyarakon a következő baleset történt: Bessenyey Mihályné és dr. Széll Lajosné asszonyok d. u. a Gyepesen korcsolyáztak; azonban az idő lágyulni kezdett s egyszerre a jég csak lekerekedett alattuk és mindkét hölgy leszakadt. Szerencsére lélekjelenlétét egyik sem veszté el és a folytonosan szakadozó jégbe kapaszkodva, sikerült magukat valahogy föntartaniok, de csakis a gyorsan érkezett segélynek köszönhető szerencsés kimenekülésök.

— **Kövér ügyvédi számla.** Fadda özvegyének védői az elitélt családjától nem kevesebb tiszteletdijat követelnek, mint 48.000 lirát. A család a nápolyi ügyvédi kamarához terjeszté föl e számlát, melyet a kamara 18.500 lirára szállitott le. Ez összegből Pessina ex-miniszter 6000, Rossummo és Alimena egyenkint 5000. s a legifjabb ügyvéd, Tutino 2500 lirát kap.

— **A hideg.** Ilyen hideg időre még az annyira emlegetett „öreg emberek" sem emlékeznek. A Bécsbe menő vonat vezetőjének a mult éjjel lefagyott a füle. Franciaországban olyan hideg van, hogy például Fignier Louis asszony a hires természettudós lyánya, különben pedig regény és szinmüiró, e hó 6-án a nagyfoku hideg folytán szenvedett agybántalom következtében elhunyt. — Az enyhe éghajlatu Monaco és Nizzában jégcsapok fagyasztják a czitromfákat és cactusokat. Augsburgban olyan hózivatar dühöngött, hogy az elinduló vonal kénytelen volt visszatérni s az utasoknak visszaadták a pénzt. — Tunis és Tripolis igazhivő mozlimjei ép ugy dideregnek, mint mi gyaurok. Legcsodálatosabb azonban, hogy mig az egész világ reszket a hidegtől, Anglia és Irland északi részén kellemes lágy napok járnak; ennek oka a meleg Golf-áramlat, mely délről északnak huzódik s enyhévé teszi a légkört. — Persze a szegények helyzete most a legsulyosabb s a gazdagok, kik lobogó kandalló tüzénél éldegélik az élet örömeit, ne feledkezzenek meg azokról, kiknek betevő falatjuk sincs s a dermesztő éjszakákon is künn csavarognak a jégen, fagyon.

— **Ujevi és látogató jegyek,** ugyszinte táncvigalmi meghivók, számlák vagy bármiféle nyomtatványok egyszerütől a legdiszesebb kiállitásig kaphatók és megrendelhetők a legolcsóbb árszámitás mellett Kutasi Imre könyv- és könyomdájában (főpiacz Sz. Nagy Károly-ház).

— **Fővárosi rövid hirek** A zenede tanárai januárban nagy hangversenyt rendeznek az intézet negyvenéves évfordulójára. — A fővárosi fiatal kereskedők bálján, mely január 31-én lesz a kereskedő ifjak társulata javára gr Andrássy Aladárné asszony vállalta el a bálanyai tisztet. — A technikus bál bizottsága is megalakult a napokban; elnöke Horváth Károly. — A paedagógiai társaság közgyülésén Molnár Aladárt választák meg elnöknek Szathmáry Károly helyett, ki betegsége miatt lemondott. — Geller pénzügyi titkár elmezavarban végezte ki magát; sajátszerü ember volt, ki 1868 óta mindig titkár maradt, mert mikor a miniszter elő akarta léptetni, nem fogadta el azt, azt mondván: nem képes nagyobb állásnak megfelelni.

— **Vidéki rövid hirek** Pozsonyban a Pulszky Ferencz felolvasásának („a 47-diki országgyülésről") nagy közönsége és sikere volt; tiszteletére kedélyes vacsorát is rendeztek Palugyainál. — Szegeden és Nagy-Kikindán a mult héten dörgéssel járó zivatar volt. — Kecskeméten még ez évben szinre hozzák Katona József emlékére a „Bánkbán"-t, mely alkalomra a Feleki pár, Nádai és Halmi megigérték közreműködésöket. — Gödöllőről irják, hogy midőn a király meghallá a moszkvai merénylet hirét, megdöbbenve kiálta fel: „Már megint!"

Szinház.

Kedden **„Angot"** került szinre s daczára annak, hogy ez operette már oly rég nem adatott nálunk, nem volt valami nagy közönség jelen. Nyilvay Irma Claireteje és Dalnokyné Langeja tüntek ki leginkább. Molnár Erzsi mint Amaranthe nem tudott énekével egy csep hatást sem kelteni. Szabó Bandi tulzott, bárha ezen tulzása jobb operettbe, mint merevsége a népszinmüben. Folténvi és Latabár kitünők voltak. A két Litzenmayer táncát megujráztatták.

Szerdán Radicsovics Karola asszony felléptével **„Trobadour."** A vendégnek, ki ez este Azucenát énekelte szép, tiszta és magos szoprán hangja van s épen azért csodálkozunk, hogy miért e szerepet választotta fellépteül, melybe sehogysem tudta magát bele találni. A közönség egy pár helyen megtapsolta. Mellette Dallos és Mándokyné arattak méltán megérdemelt elismerést. Traversz hangján mostanában bizonyos fogyatkozás észlelhető. Közönség a szokottnál nagyobb számmal.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

HIRDETÈSEK.

Van szerencsénk a nagyérdemü közönség tudomására juttatni, miszerint a **nagy-ujutcza, Hofmann-ház, 1595. sz. a. lakásunkon**

Varró-intézetet

nyitottunk, hol is elvállalunk, a legujabb divat szerinti

női munkák

és fehérnemüek varrását a legolcsóbb árszámitás mellett.

Továbbá ajánljuk az itt még eddig nem létező minták szerinti **plissé** készitését, méterenként 3 kr. o. é.

Leányokat a legbasznosabb házi munkák tanitása végett elfogadunk **2 frt** havi dij fizetés mellett.

Mély tisztelettel
Fábry Ferenczné
és leánya.

404 3—3.

10859/1879.

II-od Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Steinfeld Ignácz végrehajtatónak H.-Vámospércs város végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében lefoglalt a bejegyzett s összesen 32700 irtra becsült tanácsház, vendéglő, jegyzői lak, nemkülönben 113 holdnyi erdő és 703 holdnyi szántó- és kaszáló-föld együttesen az 1879. évi deczember hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor, mint második határidőben Vámos-Pércs városházánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak, u. m:

1-szer. Kikiáltási ár a fenti becsár, azonban ezen II-ik árverésen a fent körülirt ingatlanok becsáron alul is el fognak adatni.

2-szor. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 3270 frtot készpénzben vagy óradékképes papirban a kikiáltott kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételart 3 egyenlő részletben, és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 3, 4 és 6 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. tvszéknél lefizetni.

A báuatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni. A feltételek többi része a törvényszéknél megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1879. évi deczember hó 8-ik napján.

Szücs István bay **Gábor**
h. elnök. jegyző.

406 1—3

Az első debreczeni árverési intézetben

kedden f. hó 16-án árverés tartatik; lévén pedig **az egész üzlet rövid idő multva végképen felhagyandó,** a benne levő tárgyaktól szabadulnia kell, és igy legelébb is a régibb tárgyak mind el fognak árvereztetni, u. m. gyémánt és arany-ékszerek, ezüstnemüek, arany és ezüst órák, keleti gyöngyök, koralok, gyánátok, szivott tajtpipák, látcsövek, revolverek, puskák, férfi és női ruhák, bundák, kendők, szövetek, csizmák, czipők, varrógépek, tükrök, képek, fehér-, asztal- és ágynemüek, va alók, gyertyatartók mozsarak, stb.

Az elárverelendő tárgyak jegyzéke az árverést megelőző vasárnap és hétfőn bárki által megtekinthető.

Felkéretnek mindazok, kik az intézetben levő tárgyakról mindeddig nem gondoskodtak, hogy azt minél hamarább tenni el ne mulaszszák, mert ellenesetben magoknak tulajdonitsák, ha e tárgyak minden áron fognak elárvereltetni.

Árverési hirdetmény.

Az „iparegyesületi takarék- és hitelintézet" pénztáránál Debreczenben kézi zálogul letett 52, 120, 278, 305, 456, 499, 537, 544, 570, 593, 619, 640, 645 szám alatti értékpapirok, ékszerek, arany- és ezüstnemüek a folyó évi **deczember hó 15-ik** napján **d. u. 3 órakor** s folytatólag a csapó utczai Kápolnásházban levő intézeti helyiségben tartandó nyilvános árverés után, készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Az igazgatóság.

387. 3—3

357 (4—2) Legujabb

gyógyeredmény tudósitása.

1879. év junius 25-ről.

Istenen kivül csakis az ön maláta-kivonatu egészségi sörének, maláta csokoládéjának és sziritett maláta-kivonatának köszönhetem életemet.

Ezek saját szavai több volt szenvedőnek.

Tüdő- és gyomorbajok meggyógyitva.

Hoff János ur, a cs. kir. udvar maláta készitmények gyárosa, cs. k. tanácsos, és Európa legtöbb uralkodónak udvari szállitója, a koronás arany érdemkeresztnek tulajdonosa s magas porosz és német rendek lovagja Bécs, Graben, Brünnerstrasse 8.

Hoff-féle maláta-kivonatu egészségsör.

5l szer a legmagasabb helyekről kitüntetve.

Az első, valódi nyálka-oldó maláta czukorkák kék papirosban vannak. A cs. kir. védjegy nélkül csomagok (a feltaláló arczképével elátva) hamisitva vannak.

Maláta csukoládé és maláta-czukorkák.

Méltyen tisztelt Hoff ur! (kivonatolva). Az ön Hoff féle maláta kivonatu egészségi sörét már egyszer megtartotta életemet és ezen kitünő hatásu sor egészségem fentartására most is nélkülözhetetlen. — Tisztelettel maradtam. **Boros Miklósné, duna-utcza 151. szám, Pozsony.**

Főraktár debreczenben **Richli J Zelmos** füszerkereskedésében.

Egy füszerkereskedés

berendezéssel és felszereléssel olcsó boltbér mellett

minden órán eladó.

Értekezhetni csapó utczán 306. sz. a.
1—3

IGÉRVÉNYEK

a magyar kir. nyereményre,

jönyeremény: 150,000 frt.

minden levonás nélkül.

Huzás deczember 15-én,

3 frt és bélyeg.

az „iparegyesületi tak. és hitelintézet"-nél
(392) 3—3

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában, 1879.